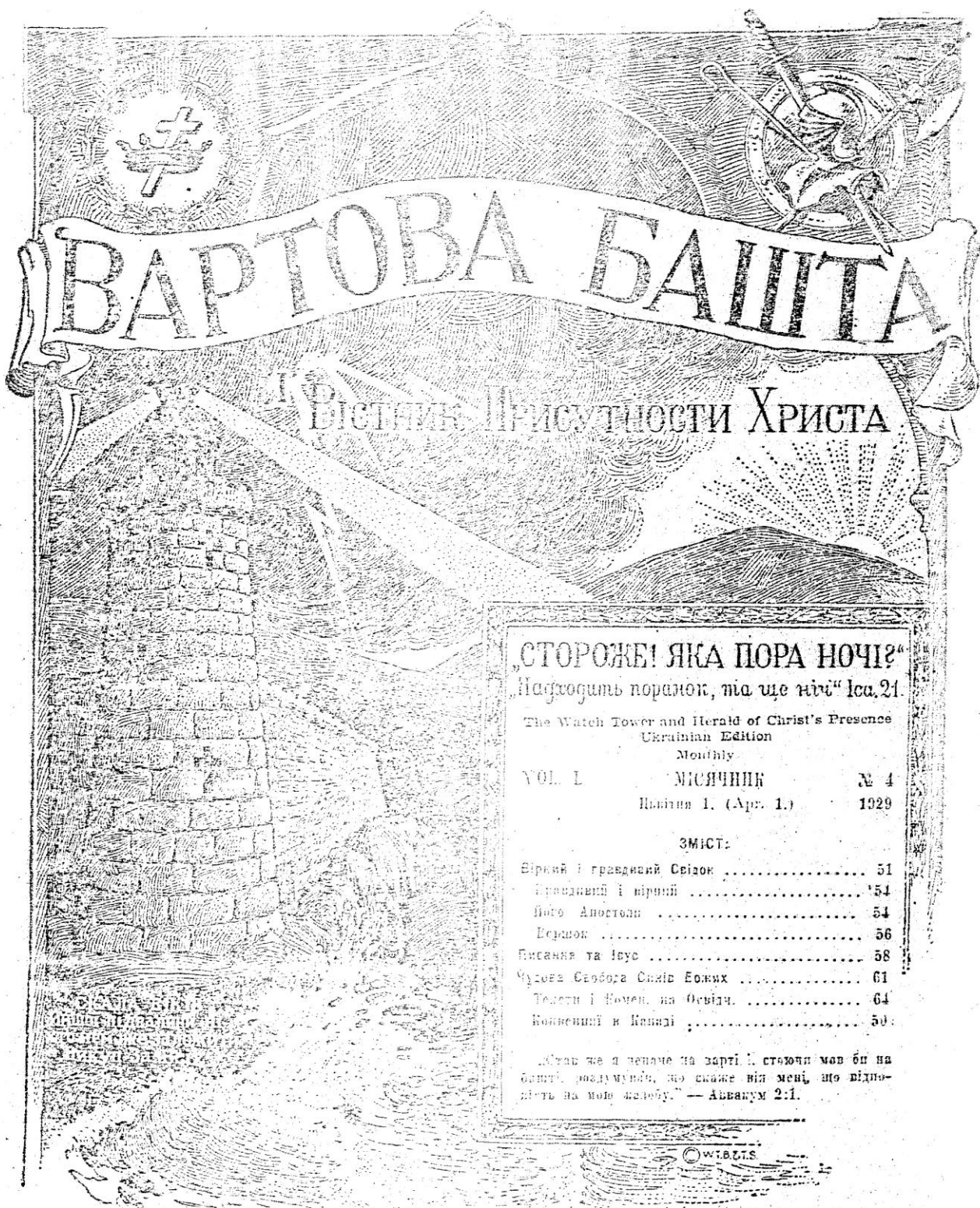

На землі переполох пародії у заколах: як земне море та огні [випурені, нездволені мисли]. І омертвіють люди від страху та дожидаючи того, що прийде на повеління сина бж. неба і захистаються. ... Як зобачите, що се стається, знайте, що Нареже Боже близько. Випросятьте і відіймайте полони наші, радуйтеся, бо поближилось викуплення наше. — Євангелій Маттєя 24:22, Марка 13:29; Луки 21:25-31.

СЕЙ ЖУРНАЛ І ЙОГО СВЯТА ЦІЛЬ

Сей журнал видає Товариство в тій цілі, щоб допомогти людям зрозуміти Божий план. Він похищує матеріал для систематичного студіювання Біблії і всі його читачі можуть брати постійно участь в розбиранні його змісту. Він подає розклад дороти подорожуючих бесідників по зборах, і оголошує конвенції і подає справоздання з них. Він також оголошує програми для радіостанцій і похищує відповідний і поучаючий матеріал до пояснення Біблії через радіо.

Він точно тримається Біблії яко Божого об'явленого Слова Правда, і стоїть непохитно на основній правді великої жертви викупу, після котрої всі доктринальні науки міряться. Він є незалежний від впливу різних партій, сект і людських віросповідань. Він не прибірає догматичної міни, а радше заохочує читачів до уважного розширення кожного написаного тут слова порівнюючи його з наукою неомиланого Слова Божого. Він не мішається в жадні суспільності і не похищує ніяких персональних справ.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ НАС

ЩО ЄГОВА є одиниць справедливий Бог, створитель неба і землі, і перебуваючий од віків до віків; що Яхве був початком Ного творива, котрий описав стався чоловіком; що Він тепер є Господь Ісус Христос у славі, котрому є дана всяка сила на небі і на землі.

ЩО БОГ створив землю для людей, і Він створив совершенного чоловіка на ній; що чоловік добровільно переступив закон Божий і тому був засуджений на смерть; що через Адамів гріх усі люди прийшли на світ грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком для того, щоб міг статися Відкупителем людей; що Він дав своє життя в жертву за чоловіка, через що Він набув ціну викупу; що Ісус воскрес із мертвих, вознісся на небо і представив вартість жертви чоловічества, яко ціну викупу за чоловіка.

ЩО через многі століття Бог, через Христа, вибирав з між людей членів церкви, котрі становлять тіло Христа; що місія церкви є ступати слідами Н. Господа Ісуса Христа, приобразуватися на подобі Ного, давати свідчення в імені і плані Єгови Бога, і остаточно бути прославлені з Ісусом Христом в Ного царстві небеснім; що Христос, голова і тіло, становить „наслідок Авраама“, котре буде благословити всі племена землі.

ЩО СБІТ ВІКЕ СКИНЧИЄСЯ; що Господь Ісус повернувся і тепер присутній; що Єгова посадив Ісуса Христа на своїм престолі і велить усім народам слухати Ного.

ЩО НАДІЯ всіх людей лежить в тім, що Христос у своїм царстві прикличе людей до совершенного стану; і що підчас царювання Христа кождий чоловік буде мати нагоду стати на пробу а життя, і ті, що будуть посадуни, отримають вічне життя і шастя.

ВИДАВЦІ:

Wartowa Bashta

WATCH TOWER BIBLE AND TRACT SOCIETY
117 ADAMS STREET ... BROOKLYN, N. Y. U. S. A.

Заряд:

П. Ф. Рутерфорд

В. Е. Бан Амбур

Президент

Секретар і скриніш

Редаційний комітет:

П. Ф. Рутерфорд

В. Е. Бан Амбур, П. Темп, Р. Г. Барбер, Е. П. Коварт.
Бюра в інших краях:

Foreign Offices: *British*: 34 Claven Terrace, London, W. 2, England; *Canada*: 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario; *Australia*: 443 Collins St., Melbourne; *South Africa*: 6 Lefebvre St., Cape Town; South Africa. Please address the Society in every case.

Предплата на Вартову Башту річно вносять в Зауочених Державах 1.00, в Канаді і інших краях, 1.50; в Великій Британії, Австралії і в Полудневій Африці, 7 ш. Предплату в Зауочених Державах треба посилати через поштовий переказ, експрес-ордер або банковий переказ. В Канаді, Англії, Полудневій Африці і Австралії Предплату треба вислати лише до відділу того краю.

Сей журнал виходить на кількох мовах.

Для бізнес, що неможуть заплатити за сей журнал, а бажають Ного читати, вислаємо даром, если о се попросити.

Уваг для предплатників! В нас є такий звичай, що не вислаємо спеціального повідомлення, що отримали належність, ані не повідомляємо, що предплата скінчилась, а тільки зазначаємо се побір адреси один місяць наперед.

Entered as Second Class Mail Matter at Brooklyn, N. Y. Postoffice.
Act of March 3, 1879.

Пресмо всіх зборів щоб подати число учасників як найскорше Господній вечері, до Укр. відділу в Брукліні.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Товариство Дослідників Біблії улажує місцеву три днєву конвенцію у Вакав, Саскетчеван на днях 12, 13 і 14 липня, 1929.

Прогляньте щодро всіх братів як і прихильників прибути на сю Господню учту.

По дальшій інформації пишть до секретара:

George Lupul, Wakaw, Sask.

ПОВІДОМЛЕННЯ:

Отрим повідомляємо братів в Канаді, що у Вінніпегу відбується Українсько-Польська три днєвна конвенція, 29, 30-го червня, і 1-го липня 1929.

Всіх братів сердечно просять прибути на сю Господню учту. По дальшій інформації пишть до:

Mr. Geo. Cosak,
369 Waterloo St.,
Winnipeg, Man.

ПРОГРАМА ЧЕРЕЗ РАДІО

Бажаємо дати доповідь візуюсно викладів через Радіо, котрі відбуваються регулярно в означені часі, що друга неділя в місяці по першій, від 1-шої до 2-гої години по полудні, на стендарт час. Тепер припадає на 10-го марта і на 14-го липня, і т.д. Всі поблизкі збори мають нагоду користатися з привілії через настання своє радіо, зі станції як слідує:

W-O-R-D Chicago (Batavia), Ill. k/c 1480, meters 202.0, watts 5000.

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник Присутности Христа

Рік L

Цвітня 1, 1929

Вірний і Правдивий Свідок

«Слухайте всі народи, уважай, земле й уся її повня! Нехай буде Господь Бог свідок проти вас, Господь святаго храму свого.» — Михея 1:2.

ЄГОВА заявив, що Він буде свідком проти всіх чинителів беззаконня. Сим свідочством Він докаже раз на всегда хто є вірний і правдивий. Отож коли в якійсь справі треба свідка, то се значить що там є певне питання до рішення або спір. Тоді такий спір або питання мусить рішити той, що має силу і владу. Коли ж таке питання рішиться найвищою властю, тоді всі вороги мусять заперти свої уста. Всі, що були посторонні винуватих, мусять потерпіти вічну кару, а ті що стояли по правдивій стороні, будуть жити вічно.

В сій хвилі є велике питання до рішення, а іменно: Чи Єгова є правдивий і живий Бог, чи хтось инший є всевишнім? Сатана, диявол ставить зневажаюче оскарження проти Єгови. (Псалма 69:9) Єгова стає в обороні свого імя, підчас коли гордий і злобний сатана вносить фальшиві обжаловання. І справді вічне добро всіх розумних сотворінь лежить в заключенню того порушеного питання. Кожде сотворіння в небі, і в своїм часі, кождий чоловік на землі мусить стати по одній або другій стороні. За для добра своїх сотворінь Бог не ігнорує сим питанням а приведе його до остаточного заключення. Коли Його свідочство буде дане з Його святаго храму, тоді голос громовиці загуде, і задрожить земля і всі уряди на ній розтопляться перед ним.

Вдійсности то питання ніколи не повинно було бути порушене: бо ніколи не було дійсної причини сумніватися щодо божественности і найвишности Єгови. Його діла є найбільшим свідочством, що Він є Всевишній. Бог виразно заявив, що Його розумні сотворіння не мають причини заперечувати Його, і для того кождий мусить відповісти за себе. „Тому то, що є знане про Бога, є явно в них; Бог бо явив їм. Бо невидимі річі від сотворіння світа можна ясно бачити, через ті річі, що є зроблені, навіть його віковічна сила і Божество,

щоб їм бути без оправдання.” Римлян 1:19,20. Попр. Версія) Для того Єгова все мав когось, що був Його свідком на землі. Писання вказують, що прийде час, коли Він поведить своїм вірним свідкам давати велике свідочство народам а тоді Він заключить їх роботу своїм власним свідочством, щоби всі пізнали, що Він є Бог.

Перший закид проти Єгови був зроблений в Едені. Розуміється той закид був фальшивий. Люцифер, колись святий херувим, оскаржив Бога Єгову перед Евою, що ніби Бог сказав неправду. Він також закинув Богові, що Він не зможе виконати суду за порушення Його закону. Сим Люцифер заперечив найвишність Єгови. Ева із своєї причини була спонукана заключити, що Єгова не є Всевишнім. Отже Люцифер стався першим фальшивим свідком. Хотий він не міг доказати свого закиду, то однак Ева повірила в його свідчення. Чинячи се, Ева спротивилася Божому закону, котрий був пізніше виголошений. „По слову двох свідків або послову трьох буде доказана справа.” (5 Мойсея 19:15) Отже Люцифер будучи першим фальшивим свідком, для того стався отцем брехунів і душоубців, так як про нього сказав Ісус. — Іоана 8:44.

Тут треба зазначити ще одно Боже право відносно фальшивого свідчення а іменно: „Гидота в Господа уста, що лож сплітають.” (Приповість 12:22) Бог ненавидить брихуна і душоубця і обидвох їх зачисляє до одної класи. (Приповісті 6:16-19) Але, щоби Його вибраний нарід знав Його волю, що Він не навидить лож і неправду, тому Єгова дав сей закон: „Не свідкувати меш льживо на близького твого. Не розносити меш пустої чутки; не покладати меш руки своєї з беззаконниками, щоб свідкувати насильство.” — 2 Мойсея 20:16,23:1.

Єгова також установив закон що та особа, котра свідчить фальшиво проти другої, тоді

брехун свідок має бути покараний такою карою, якою мав бути покараний той проти якого він свідчив. Инакше сказати, если чоловік свідомо і фальшиво присягає, що сусід вкрав вола, тоді той фальшивий свідок має бути покараний такою карою, яка приписана за крадіжання вола. (5 Мойсея 19:16-20) Хоть і брехливий язик може бути успішний на час, то однак Божий закон зазначає, що добровільний брехун буде знищений. (Приповісті 12:19; 20:28) Отже в Божім Законі є виразно зазначено, що всі добровільні ложники с.т., сатана і його брехлива система, в Божім властивім часі будуть знищені. Тепер Єгова відкриває сатану і його брехні черезголошення правди на землі. Після Його закону, то свідки, що говорили правду, мали перші піднести свої руки на засуджених, і повбивати їх. Так само Божі правдиві свідки тепер голосять правду відносно Його замірів, щоб вигубити всіх добровільних брехунів. — 5 Мойсея 17:6,7.

Бог ніколи не змінюється і Його закон є незмінний. Його закон, чи то висказаний чи невисказаний є правилом поведінки для чоловіка. Есі, що признають себе за дітей Божих, повинні добре завважити се божественне право діланья. А головні повинні пам'ятати се всі пльоткарі, обсудники, і чершители. До Божих дітей Слово Боже так говорить: „Тим же, відкинувши лож, говоріть правду кожен до ближнього свого; бо ми один одному члени.“ (Ефес. 4:25) Если хтось з дітей Божих займається обсудженням ближнього, то ми повинні оминати його і відмовитися розмовляти з ним, тому що се є проти закону Божого, і Бог не любить у сім. Той, що чернить брата свого, кладе знак на собі, що він є дитиною диявола без ризниці за кого він має себе.

Адам і Ева повірили зізнання архі-брехуна. І потомки Адама і Еви, котрі не мали віри в Бога, скоро попалися в диявольські ряди. Вірити значить знати правду і з любови бути послухним Богу і жити в гармонії тої правди. Се і вірні і правдиві, що подобаються Богу. Перед потопом було всього лише три мужі, що були вірні Богу, а іменно: Авель, Енох і Ной. Всі інші діти Адама і Еви були під впливом диявола. Сі три вірні мужі не соромилися свідкувати про Бога навіть серед великої опозиції. Бог нагородив вірність цих людей через своє власне свідкування, і зазначив у своїм Слові, що вони догодили Йому своєю вірою. „Вірою приніс Авель луччу жертву Богу ніж Каїн, через котру свідчено (його), що він праведний як свідкував про дари його Бог; нею він, і вмерши, ще говорить. Вірою Енох перенесен, щоб не бачити смерті, і не знайдено його бо переніс його Бог: перед перенесенням бо його свід-

чено, що угодив Богу. Без віри ж не можіть угодити, вірувати мусить бо, хто приходить до Бога, що Він єсть, і хто Його шукає, тих нагороджує.“ — Жидів 11:4-6.

„Великий потоп, у котрім згинули всі грішники, був об'явленням безграничної сили Божої і Його цілковитої перемоги над ворогом. Тодішні люди добровільно не хотіли знати, що Бог є їх Сотворитель і Добродій. Через довгий час Ной був проповідником праведности, і через нього вони могли пізнати правду. Очевидна ціль, задля котрої Бог давав свідцтво людям через Ноя, була та, щоб вони не могли сказати, що Бог не повідомив їх о Його замірі знищити їх. Се знов потверджує право про котре згадується багато разів, що Бог, нічого не робить потайно відносно чоловіка.

„По потопі рід людський зачав розмножуватися від Ноя і його трох синів. Безсумніву, що сі наочні свідки потопа розказали своїм дітям о великім потопі і задля чого Бог знищив світ. Праведний Ной і його сини розказували людям, як диявол зіпсував рід людський, і що справедливий і предвічний Бог знищив їх задля сього. Знаючи, що Єгова є життядавець і що диявол є великий ворог Божий, і що люди були знищені задля сього що пішли слідами диявола, діти Ноя і діти синів Нойових не мали причини не знати Єгови, як їх Бога і Господа. Зараз по потопі сатана зачав наново обчернювати Єгову. Всі, що не любили Бога, пішли за впливом сатани. Вони добровільно сталися темними і через се зачали вірити в забобони так, що в скорім часі зло знова упановало світ і більшість людей забували про Бога.

„Писання ясно учить, що Бог все старався мати своїх свідків на землі. У назначенім часі Він вислав „тьму“ свідків, щоб сі свідкували про Його ім'я. Сі вірні свідки Бог виставив як взір для нового сотворіння. (Жидів 12:1,2) Життя цих людей було свідцтвом доброти Божої не лише людям, але й ангелам в небі. Так тепер і церква є „видовищем світові, і ангелам і людям.“ — 1 Коринтян 4:9.

„Між тими людьми, що становили ту „тьму свідків“ Божих, був Ной, Авраам, Ісаак і Яків. За часів великого балвохвальства, вони були неначе світильниками для Божого ім'я. З їх потомків Бог вивів нарід, котрий мав бути Його свідком на землі. Його діланья з сим народом пояснює Його записаний принцип а іменно: „Щасливі народи, що зовуть Господа Бога своїм — народ, що вибрав собі його за власність!“ Псалма 33:12) Сусідські поганські народи мали повну нагоду приглядатися, як Бог благословив свій вибраний нарід, так довго як довго вони були вірні Йому. Много разів Бог

давав безперечні докази що Він один є лише справедливий Бог. Він дав їм нагоду давати свідство о ній, і через їх поступовання вони були свідком Йому для навколишніх народів. Сим, що Він визволяв їх часто з неволі і терпіння, Він об'являв своєму народові свою божественність і всемогутню силу. Сим Він учив їх, що вони є Його вибраний народ і Його свідками.

¹²Се, що Єгова зробив для Ізраїля, сього Він не зробив для свого власного добра. Він дав їм нагоду доказати їхню вірність. Їм було приказано розказувати благословенства від Нього. (5 Мойсея 6:17,20) „Свідчення твої як спадщину вічну взяв я, вони бо радість серця мого.” (Псалма 119:111) Сьому народові були звірені слова Божі. (Римлян 3:2) Бог отворив Ізраїльтянам дорогу і осадив їх в краю медом молоком текучим. Він зсилав інші матеріальні і духові благословенства їм, котрі мали помагати їм бути вірними свідками Єгови. (5 Мойсея 8:7-14) Жадний инший бог не дав їм помочи ані потіхи, і ніякий инший бог не може приписати собі, що він зробив яку будь ласку їм. Для того Єгова говорить до них: „А мої свідки, — говорить Господь — ви й слуги мій, що я його вибрав, щоб ви знали й вірили мені та й зрозуміли, що се—я передо мною не було Бога, та й опісля не буде. Я, я—Господь, та й нема спасителя крім мене. Я пропрік та й спас, так як заповів; а иншого не було в вас, проте ви свідки у мене, що я—Бог, говорить Господь.” — Ісаї 43:10-12.

¹³Ізраїльтяни не оцінили того добродійства, що Бог зробив для них, ані того привилею, що Він їм дав. І се що сталося з ними є записано на науку духового Ізраїля, котрі знаходяться на землі в теперішнім часі. Отже „хто думає стояти нехай глядить, щоб не впав.” (1 Коринтян 10:11,12) Если се було важним для тілесного Ізраїля бути вірним і правдивим свідком для Єгови, то тим більше се є важним: тепер для духового Ізраїля бути вірним і правдивим свідком для імя Його.

¹⁴З бігом часу видіння і розуміння Ізраїльського народу стало неясне, і ціль задля котрої вони були покликані зникла. Стративши видіння вони впустилися на манівці і впали. „Як нікому (Божу) об'являти правду, йде народ в розтеч; Шасливий лиш той, хто додержує закону.” (Приповість 29:18) Ізраїльтяни навіть не приложили свого найліпшого старання тримати закон. Їх самолюбство провадило їх дорогою беззаконня. Вони шукали свого власного задоволення і слави, радше чим сповняти свої обов'язки і сим величати імя Єгови і шукати Його признання. Поступовання Ізраїльтян приображувало як раз те, що сталося із тими,

що згодилися йти слідами Ісуса а не були вірними своєї угоді. Як було з Ізраїльським народом, так і можна сказати про кожного посвяченого Християнина, що скоро він тратить віддіння Божої цілі, так сейчас він відпадає і пропадає.

¹⁵Сатана вивів своїх представителів між Ізраїльським народом котрі ширили фальшиві науки, а то в тій цілі, щоби засміяти людей і відвернути їх від правдивого Бога. Є написано, що подібні обставини будуть існувати між духовим Ізраїлем. (2 Петра 2:1) Ізраїльтяни дістали повну пересторогу проти такого ділання ворога. Їм було приказано вбивати фальшивих пророків, котрі представляли диявола. (5 Мойсея 13:1-5) Але Ізраїльтяни не сповнили Божих приказів, для того фальшиві пророки дальши ширили диявольські брехні. Сими фальшивими пророками були жиди і тому вони не могли оправдати себе, що вони не знали Божого права. Се значить, що вони добровільно віддали себе на службу сатани. Вони любили пошану від людей і для того самолюбство спонукало їх. Вони були гіпокритами, тому що вони вдавали що говорять в імя Єгови, а в дійсности були сіткою диявола до ловлення братів, щоби сим перешкодити їм бути вірними Богу. — Осії 9:8.

¹⁶Єгова ясно свідкував їм через своїх пророків, але вони не слухали їх. (Єремії 29:23) Звідси походить принцип або, правило що хто хоче бути вірним Богу, той мусить бути вірним і правдивим свідком Його. Ізраїль не міг оправдати себе не свідомістю, бо Єгова скликавав їх і поучував їх про зло, яке спаде на них, яко кара за їх непослушенство до їх обов'язків. На се вони відповіли: „Ми будемо служити Господу.” Господь через Йозуя заповів народові своєму що вони були свідками Його. „Рече тоді Йозуя до людей: Ви свідки за себе самих, що вибрали службу Господеві? І мовляли вони: так ми свідками.” Кн. Ісуса Навина 24:22) Є много одиниць, що посвятилися Господеві і згодилися чинити Його волю. Тому нема дійсної причини задля котрої вони мали би позитати в незнанню Його волі; і для того вони є свідками проти себе самих.

¹⁷Ізраїльтяни своїм поступованням нанесли зневагу на імя Єгови. Щоби їх привести назад до гармонії з їх угодою, Господь докорив їм за для їх власного добра. Колиж Ізраїльтяни відмовились бути послухними Йому, тоді Він уживав поганських народів яко свій знаряд, щоб карати їх. Задля сього то поганські народи часто хвалилися і хулили імя Єгови, бо вони побіджували Його нарід. Те саме стається із многими, що визнають імя Ісуса Христа яко їх Відкупителя і Єгову за їх Бога. Многі з них

понехали свою умову з Богом, і тому були осуджені взагалі миро-люблячим народом; і наслідки цього є, що мільйони людей відвернулися від Бога і сим нанесли з невагу на Його ім'я.

¹⁹Спевністю, що Бог хоче, що би Його посвячений нарід користав з лекції і досвідчень Ізраїльського народу по тілу, і також сподіється, що вони навчуться лекції з досвідчень духового Ізраїля. Отже бачучи, що Ізраїль був цілковито побіджений через се, що не хотів бути вірним свідком для імя Божого, ми можемо тепер певно знати, що те саме ж станеться з тими, що зробили угоду через жертву, если вони не будуть вірними свідками для імя Єгови. Воля Божа є Його закон. Його воля є показана в тім, як Він ділає з своїм народом. Звідси вийшов закон, що хто обітує бути свідком Єгови, той не може понехати своєї угоди і оминати кару. Він або мусить бути свідком для правдивого Бога, або злучитися з лихим, чи то посередно чи безпосередно. Ісус зробив натиск на се правило коли сказав: „Хто не змною, той проти мене; і хто не збирає зо мною, той розсипає.” — Маттея 12:30.

Правдивий і вірний

²⁰Останній з пророків висланий Єговою був Йоан Хреститель. Він був висланий яко предтеча сповістити о Божім найбільшим свідку між людьми, Ісусі Сині Божі. „Був чоловік посланий від Бога, імя йому Йоан. Сей прийшов на свідкування, щоб свідкувати про світло, щоб усі вірували через него. Не був він світлом, а щоб свідкувати про світло.” — Йоана 1:6-8. Йоан яко Божий свідок, свідкував відносно Ісуса, про найбільшого свідка який коли був Богом посланий.

²¹Ісус був вірним представителем свого Отця. Він був висланий в світ давати свідоцтво про Отця і свідкувати о правді. „Рече тоді йому Пилат: Так ти цар? Відказав Ісус: Ти кажеш, що цар я. Я на се родивсь і на се прийшов у світ, щоб свідкувати правді. Кожен, хто від правди, слухає мого голосу.” (Йоана 18:37) По над усяку иншу правду Він голосив, що Єгова є лише один і правдивий Бог, Автор і Творець всякого творива. Він оголосив себе посланцем Єгови, свого Життя-давця. (Йоана 5:23) Він був вірний і правдивий своєму Отцю. Він віддавав всяку пошану Богу Єгови а самий для себе не бажав нічого. (Йоана 5:30; 8:29) Чи се було серед Його учеників чи перед фарисеями або між поганями, Він все свідкував про славу і силу царства Отця свого. Коли Він стояв перед гордим римським імператором, про нього так написано: „Ісус Христос ... свідку-

вав при Понтийському Пилаті добре визнання.” — 1 Тимотея 6:13.

²²Протягом три і пів років Ісус цілковито посвятив свій час, щоби свідкувати про імя і плінь Бога Єгови для спасення чоловіка. Коли робота Його свідчення на землі скінчилась, тоді Він умер як найбільший мученик Божий. А що Він своїм служенням угодив Богу Єгови, то про се є доказано фактом, що Бог воскресив Його зі смерті і дав Йому імя понад усякі імена і приказав всякому твориві поклонятися Йому. (Діян. Ап. 10:38-40; Фил. 2:9-11) Усякого часу Він старанно представляв Бога Єгову. Він був всегда вірним свідком Слова Божого і все величав імя Отця свого. Отже Він є. „Аміль, Свідок вірний і правдивий.” — Одкриття 3:14; 2 Коринтян 1:20.

²³Бог Єгова зробив Ісуса Головою і найважнішим в духовім Ізраїлі. Всі, що є членами нового сотворіння мусять бути вірними Богу і мусять йти слідами Його. Його поступовання було самотнім і правдивим взірцем. „На се бо ви покликані, бо і Христос страждав за вас, оставляючи вам приклад, щоб ви йшли слідом за Його стопами.” (1 Петра 2:21) Писання доказує, що хто хоче отримати остаточне признание від Бога Єгови і статися учасником Його царства, той мусить йти тою самою дорогою, якою йшов Ісус. Від цього не можна ухилитися ані зрозуміти двозначно. Даючи Йому імя „Вірний і Правдивий свідок”, Бог показав сим що всі, кого Він оправдає, той мусить бути свідком для Його імя. Деякі одиниці, що називають себе послідователями Ісуса Христа, остро критикують Вартову Башту за се, що вона робить натиск на важність служби Господньої. Най отже, се буде зрозумілим раз на всегда, що Вартова Башта не шукає похвали від людей або від диявола. Вона старається угодити лише Єгови. Вона не може сповнити вірно свої місії, хіба буде робити натиск на конечність і важність свідкування для імя Бога Єгови у сім відповіднім часі. Всякий инший напрям був би доказом невірності.

Його Апостоли

²⁴Апостол є той, хто є висланий виконувати припоручену йому справу висюю властю. Сі вірні мужі, що були з Ісусом, були вислані Ним у світ. Чи Ісус казав їм йти виробляти собі прекрасний характер, щоби приготувити себе до неба у своїм часі? Если так, тоді всі Його послідователі повинні йти і чинити се. Еслиж ні, тоді Його послідователі повинні прийняти інструкції дані ним для Його вірних учеників після котрих вони повинні поводитися Ісус так сказав до своїх учеників: „Я світло світу.” Перед своїм вознесенням Він заявив, що

Отець велить, щоб то світло не загасло. Сі люди, себто Його ученики ходили з ним, їли з ним і сиділи в ногах Його і вчилися від Нього. Задля якої ж тоді ціли Він мав вчити їх через три і пів роки? Спевністю тому, щоб вони зрозуміли для якої ціли вони були вибрані і що вони мають робити. Перед своєю смертю Ісус сказав до них: „І ви свідкувати мене, бо від почину ви зомною.” (Йоана 15:27) Єслиби вироблення характеру було головною річю, то спевністю, що Він був би сказав щось про се. Останні Його слова перед Його вознесенем на небо були такі: „А прийміте силу, як зійде святий дух на вас; і будете мені свідками в Єрусалимі й у всій Юдеї і Самарії, і до краю землі.” — Діян. Ап. 1:8.

“Як жеж тоді вірні апостоли розуміли слова Господні? Зараз по вознесеню один з них сказав: „Треба нам вибрати одного, щоб був свідком з нами.” Той нововибраний мав взяти місце невірнього Юди. (Діян. Ап. 1:22) Сі вірні були наочними свідками терпіння і слави Христової, щоб вони могли ліпше зрозуміти своє післаництво. (1 Петра 5:1; 2 Петра 1:16) По сім, як уже зійшов святий дух на них, вони зачали отверто і відважно давати свідоктво. Опісля Бог вислав Петра до побожного Корнілія, поганина. Чи Петро говорив щобудь Корнілію, що робота послідувача Христа є сидіти мріяти і приготувати себе до неба? Нехай вірний апостол самий промовляє за себе: „Сього воскресив Бог третього дня, і дав Йому статися явином не всьому народові, а свідкам наперед вибраним від Бога,— нам, що їли й пили з Ним по воскресенню Його з мертвих. І повелів нам проповідувати народові і свідкувати, що Він призначений від Бога суддею живим і мертвим.” — Діян. Ап. 10:40-42.

“Ніхто з посвячених не потребує бути не-свідомим задля якої ціли він був покликаний Богом. Бог все давав і буде дальше давати нагоду пізнати волю Його. На примір, Савло з Тарсис був ревним гонителем послідувачів Христа. Бог допустив на нього вогневі досвідчення, а опісля показав йому причину сього, і написано так: „Бог отців наших вибрав тебе розуміти волю Його, й видіти Праведника, і чути голос із уст Його. Бо будеш свідком Йому перед усіма людьми у тому що ти бачив і чув. А тепер чого гаєшся? Иди і роби то, до чого тебе покликано.”

“Коли всі факта будуть знані, то спевністю, що знайдеться не перервана лінія свідків для імя Єгови від Христа аж до сього часу. Через Христа Бог zorganizував свою церкву на землі; а сатана знову zorganizував гіпокритичне і зводниче товариство, котре він називає „Християнська релігія.” Ся релігія взяла імя Христа на

себе, щоб сим ошукувати людей і відвертати їх від правдивого Бога. Множество чесних людей були захоплені дияволом і були спонукані вірити і розуміти, що їх загальна місія на землі є виробляти собі характер, і через се приготувати себе до неба в тій ціли, щоби допомогти володіти світом. Вони були запроваджені у Християнську систему через фальшивих учителів. Сі системи практикують релігійні церемонії, удягаються в дивовижні клериканські одєжи, і поверховно вдають за побожних. Навіть в теперішнім часі многі, що визнають себе за Християнів, думають, що се є дуже важною точкою для спасення як чоловік вигядає поверховно. Вони упевнилися, що їх поклонання є приготувати себе до неба і бути співнонаслідником з Христом. Говорити в їх присутности про службу Господню неможна, бо се їх ображує. Вони думають, що вони виконують службу Богу коли вони чернять і злословлять тих, що є заняті в свідоктві про імя Бога Єгови. Вони не бачуть більше ціли задля котрої Бог покликав їх із темряви у своє дивне світло. — 1 Петра 2:9,10.

“Диявол був постарався о фальшивих свідків проти Ісуса. Маттея 26:59,60) Його ученики можуть сподіватися рівнож такого трактовання, тому що слуга не є лучший від пана. Йоана 15:20) В иншій місці св. Письмо перестерігає послідувачів Ісуса Христа, що фальшиві свідки вийдуть з між тих, що називають себе братами. Давид не був совершенним чоловіком, але однак був вірним свідком для імени Єгови. Давид також представляв Христа, і членів Його тіла. Яко Божий пророк він писав відносно нового сотворіння так: „Проти мене встали брехливі свідки і той, що злобою на мене дише.” (Псалма 27:12) „Встають несправедливі свідки, допитують в мене про що я не знаю.” — Псалма 35:11.

“Можна сподіватися що в останні дні повстануть фальшиві свідки і будуть обвиняти тих, що стараються свідкувати проти імя Єгови. І хотяй такі фальшиві свідки повбивають вірних слуг Господніх, то однак свідоктво буде даватися дальше. (Псалма 119:95) Коли ж хто зробить такий жорстокий закид або обчернений не звертає уваги на се, тоді инші брати стають дуже заклопотані і запитують чи сі закиди є правдиві. Правдива дитина Божа повинна принаймі так довго вірити, що той брат невинний, поки не докажеться йому вини на переслухання справи і то на підставі уміркованих доказів. Але чи ми, щоби нам поборювати инших противників, маємо заперестати виконувати поручене нам діло Господом? Чи Ісус ходив по судах і оборонював своє добре імя і ре-

путання? Про Нього написано, що Він не шукає слави від людей, що значить, що Він не дбав як про Нього люди думали. Чи апостоли старалися оборонювати їхнє добре ім'я і репутацію між людьми? Если ж ані Ісус ані апостоли не робили цього, то чому дитина Божа має бути відтягнена дияволом у якийсь спір і через се занедбувати припоручену йому службу Господом? Чи не тишивбися сим диявол? Сим способом диявол відтягнувби слуг Божих від виконання волі Божої.

“Пам'ятаймо, що слуга Господень не є відвічальний перед чоловіком а є відвічальний перед Господом. „Ти хто єси, що судиш чужого слугу? своєму панові стоїть він, або падає. Устоїть же, бо здоліє Бог поставити його.” (Римлян 14:4) Если хтось бачить брата, що він служить Господу і отримує Господнє благословенство, тоді нехай пам'ятає, що се не є його справа судити того брата. Християнин добре знає, бо Господь так сказав, що хто є вірний Богу той буде тарчем стріл диявольських. Сей факт, що Християнин дальше служить Богу і отримує Божу ласку є найбільшим доказом, що закиди проти нього є фальшиві і є обдумані проти нього противником. Про се написано: „Хто буде виновати-вибраних Божих? Бог же той, що оправдує!” Римлян 8:33.

“Сі слова „оправдує” не відносяться до оправдання, котре особа отримує при своїм посвяченню. Се слово відноситься до нового сотворіння і значить признання. Один Бог що оправдує або признає своїх слуг, і ніхто инший не має права цього чинити. Він оправдує тих, що йому служать, без ріжнни як чоловік думає про них. Тому нехай ніхто з правдивих дітей Божих не тривожиться тим, бо Бог буде судити після Його совершенного суду. Нема нігде в писанню згадано, що Бог наставив кого небудь з людей бути духовним поліціянтном над його братами. Се правда, що Він установив правило, що певна образа проти Його церкви може бути полагоджена церквою, але Він не уповажнив церкві карати когось.

Вершок

“Бог Єгова терпів довгий час своїм ворогам. Він дозволив сатані і його знарядові богохулити Його святе ім'я і приносити зневагу на Нього. Вони відреклися Бога Єгови і обчєрили Його добре ім'я і репутацію. Але приходить час, що ся справа буде раз навсєгда полагоджена. У тім часі всі фальшиві обвинувателі і брехуни замовкнуть. Самий Єгова полагодить спір по правді. Диявол і всі його агенти будуть осуджені і всі кливетники і брехуни будуть осоромлені.

“Та прийшов час, що Єгова виповів війну ворогові і його агентам. Він вимагає від них свідoctва і доказів їх занятої позиції або признатися до вини. В тім самім часі Він каже до своїх вірних і правдивих слуг: „Ви свідки у мене, що я Бог.” Отже з відси бачимо, що в сім великім переломі Бог має кількох явних і непохитних одиниць, що стоять по Його стороні і дають свідчення про Його ім'я.

“Через діяльність своїх вірних свідків, Бог тепер відкриває місця сховку лжи і виводить їх на верх, що б всі бачили. (Ісаї 28:17) О сей сховок лжи або брехні постарався диявол. Він навіть засліпив очи декотрим посвяченим, так, що вони не бачуть, що диявол має організацію, і тому противляться коли вірні говорять проти диявольської організації. Але сі, що просвічені Божим світлом і ходять в тім світлі, що блискає з храму, такі бачуть вельми велику і могучу диявольську організацію. Вони бачуть, що ся зла організація так сильно тримає людей у своїх руках, що вони ніколи не годні виплутатися з неї і жадна сила людська не визволить їх. Щоби останок голосив правду і через многі століття то се ще не знищить диявольської організації ані не зв'яже лихого. Що ж тоді останок повинен робити?

“Яко вірні свідки для Бога Єгови вони повинні відкривати брехні лихого і звертати увагу людей на велике свідoctво яке Бог не задовго обявить. Останки бачуть, що вони є безсильні повалити лихого. Вони бачуть, що се не є їх робота. Вони знають, що вони мусять бути вірними і правдивими свідками для Бога Єгови, тому ми прийшли до кінця шістьдесять століть і прийшов найвисший час давати свідoctво. Вони чують і розуміють слова Єгови, котрий говорить до них: „Оце ж ждїть мене, говорить Господь, до того дня, як устану, щоб пустошити; бо я постановив, позбирати народи, поскликати царства, щоб на них досаду мою зігнати, страсти на них жар гніву мого; від огню бо ревності моєї погибне вся земля.” — Софонії 3:8.

“Незадовго свідчення вірного останка скінчється, і тоді настане великий день горя якого світ ніколи перед тим ще не бачив. Меттея 24:14,21,22) Тепер Єгова говорить до свого народу через вірного свідка так: „Слухайте всі народи, вважай земле, й уся її повня! Нехай буде Господь Бог свідком проти вас, Господь із святого храму свого.” (Михея 1:2) Бог повідомив тепер о своїм замірі, що всі володарі, і народи мусять бути повідомлені о Його заміреній цілі. Якої ж методи Він уживає до цього? Він уживає до цього найбільше книжок і иншої літератури. Сим чинном Він дає свідoctво людям у так званих Християнських

краях. В декотрих місцях Він уживає радіо через котре Він звертає увагу людей. Тоді Він висилає своїх вірних слуг від дому до дому голосити євангелію, сю новину людям і що визволення їх близько. Кожний член храму має привилей розносити написану вість людям і сим самим свідкувати правді, що Єгова є один правдивий Бог. А тому що вони є в тілі Христа і встані храму для того вони є частию Христа. До Христа Єгова говорить так: „Се я дав його свідком народам, проводирем і наставником народам.“ — Ісаї 55:4.

“Се значить, що кожний член тіла є наставленим свідком для людей. Ніхто з помазанців тепер не може бути вірним, хіба що він буде свідкувати о скільки Бог дасть йому нагоди. Сей привилей свідкування Він дав в руки помазанців. Се є чудовий привилей на котрий не можна зробити завеликого натиску. Вартова Башта не була б вірна своїй місії, если би вона постійно не звертала уваги на сей великий і чудовий привилей.

“Сатана побудував памятники своїм слугам за якісь то хоробрі діла dokonані ними. Але ці памятники скоро позникають раз на всегда, а Господні праведні свідки будуть вовеки. (Псалма 119:144,152) Бути свідком тепер є найбільше чудовий привилей зі всіх інших, і щасливий той, хто має участь в тій роботі. Вірні свідки будуть признані і прийняті Єговою. Його Слово ясно показує, що ніхто инший не буде признаний і отриманий через Нього. Сі вірні і правдиві будуть віковичними свідками стояти яко памятниками в Його храмі.

“Один з пророків каже, що самий Єгова виступить, щоби дати остаточне свідство, через що Він очистить своє ім'я раз на все. Самий Він буде головним свідком. „Ось бо, Господь вийде з пробутку свого, зійде в низ і возьме під ноги високих на землі. Гори розтануться під ним і долини, як віск від вогню, стопніють, мов ті води, що ллються з гори. (Михея 1,3,4) Коли Його свідство буде дане, тоді всі творива пізнають, що Єгова є один і правдивий Бог, і що сатана і його агенти є брехунами. Перед Єговою всі грішники щезнуть. Тоді в очах всього творива люблячий і справедливий Єгова буде найбільше правдивим і вірним Свідком. Він уже дав своєму возлюбленому Синові титул і становисько друге по собі. Сі, що будуть товаришами з Ісусом Христом в Його великій роботі і будуть сидіти з ним на Його престолі, мусять бути вірними і правдивими свідками для імя і величності Єгови. Всіх, що будуть вірно і правдиво нести свідство для імя Всевишнього, сих Він визволить.

“В коротці з сумувавши повисші наведені думки, можемо бачити, що від Едену аж до те-

пер диявол противився Єгові і обчернював Його святе ім'я, і спричинився, що множество інших сотворінь робили так само. Кожний чоловік, що був свідком для Єгови і старався виконувати свою роботу вірно, той все був зневажений такою самою зневагою, яка впала на Бога і Ісуса Христа. Ми бачимо, що від Авля аж до Ісана Хрестителя Бог вислав своїх пророків яко своїх свідків. Опісля Він післав свого возлюбленого Сина, котрий був найбільшим свідком Божим у світі. Ще пізніше Він вислав своїх вірних апостолів, що ходили з Ісусом і котрі свідкували про Боже ім'я і про Його план спасення. Знов протягом цілого віку Він мав вірних послідователів Ісуса Христа, котрі свідкували про Боже святе ім'я. А тепер прилижилась велика переломова хвиля і Бог велить давати спеціальне свідство по всій землі через свої останки, що є членами храму. При самім кінці великий Бог Єгова самий буде найбільшим свідком і Він переконає всі свої сотворіння, що Він є великий Єгова Бог. Се Він зробіть в не двозначний спосіб.

“Тепер християнин повинен бачити, що найбільший привилей який був коли даний сотворінню, то се статися свідком Єгови. Хто свідкує, нехай же не стримує його ніщо і не перешкаджає йому обчернення його ворогом або злобні закиди на його братів. Бог один є великий Суддя. Нехайже всі правдиві свідки рама в рама боруться за євангелію Божого царства і нехай ані на хвилину не подаються в зад перед ворогом. Лише вірним і правдивим свідкуванням останок докаже свою любов до Бога. „І закриє тебе покровом своїм, ти знайдеш притулок під крилами його; і тарчею буде правда його.“ — Псалма 91:4.

ПИТАННЯ

Яке питання є тепер до рішення задля котрого Єгова виступає до акції? Хто в ніс оскарження, і проти кого? Чіні інтереса є в тім питанню замішані? Хто мусить відповісти на ці оскарження? Хто полагодиць се питання, і з якими наслідками? ¶ 1,2.

Покажи чи то оскарження повинно було бути нарушене. Опиши обставини серед яких перший закид був зроблений. Яке свідство вже було дане до тепер і через кого? Чому тепер треба давати спеціальне свідство? ¶ 3,4.

Наведи писання в доказ як Господь задивлявся на фальшиве свідчення. Який був Божий закон відносно фальшивих і правдивих свідків, як про се було показано в Ізраїлі. Який був прообраз в тім? Що станеться незадовго з фальшивими системами і всіма союзниками її? ¶ 5,6.

Як радить апостол Павло членам говорити один про другого? Як повинні ми відноситися до того, хто виступає то правило Господне? ¶ 7

Де був початок фальшивого свідчення? Опиши обставини які існували на землі під час потопу. Що значить віра і покажи її конечність. Кількоє одиниць оказало свою віру і вірність до Бога перед потопом. Се, що Бог повідомив о своїй цілі знищити потопом світ, є доказом котрого правила? ¶ 8,9.

Якою лекцією був потоп для пізнішого покоління? Чи довго люди пам'ятали лекцію яку вони навчилися через потоп? ¶ 10.

Хто були та "два свідки" про що згадує апостол до Римлян 12:12? Чому вони були свідками? Покажи, що Ёгови діланія з Ізраїлем повинно бути лекцією як для Ізраїльтян так і для сусідніх поганських народів. Для якої цілі Він так діяв з ними? ¶ 11-13.

Опиши якою дорогою пішов Ізраїль і яка лекція в тім є для духового Ізраїля. ¶ 14-17.

Порівняй Ізраїля по тілу з Ізраїлем по духу (1) їх споріднення до Ёгови, (2) до якої міри вони оцінювали се споріднення, (3) Який вплив вони робили своїм поступованим на других, (4) які наслідки вийшли з того, що вони занебували їх угоду. Яку лекцію повинні винести сі, що хочуть бути вірними Ёмові? ¶ 18,19.

Хто був Йоан Хреститель, і яка була його місія? ¶ 20.

Яку місію Ісус мав виконати на землі? Про що Він говорив і свідкував? Як його місія закінчилася і для якої великої цілі? Докажи, що Ісус угодив своєму Отцю під час своєї місії на землі. ¶ 21,22.

Покажи яке має значіння вступити в свідки Ісуса. ¶ 23.

Що значить апостол? Для якої цілі Ісус навчав своїх учеників? Що Він припоручив їм робити? В чім

лежала їх сила виконувати се? Як ученики розуміли свою службу? ¶ 24,25.

Поясни яку головну правду Бог пояснив? Що Він зробив з Савлом з Тарсе? ¶ 26.

Ким і для якої цілі була зорганізована правдива церква? Ким, як, і до якої міри були відвернені умні навіть широкі одиниці від правдивого значіння високого поклонання? ¶ 27.

Яку лекцію сучасні Божі діти повинні навчитися з Ісусових досвідчень з фальшивими свідками? І також з дияволом? ¶ 28,29.

Поясни і пристосуй Римлян 14:4. і 8:33. ¶ 30,31.

Поясни як Ёгова довго терпів своїм ворогам? Який відмінний напрям вони мусять тепер взяти? Для якої цілі Ёгова вживає своїх вірних свідків в теперішній час? Покажи, на підставі писання, через кого буде збурене лиявольське чановання і рід людський визволений? ¶ 32-35.

Наведи о які річі Господь постарався, щоб Його люди могли зрозуміти Його заміри і Його. Котра з методів надається найлучше для давання свідчення? Баючи, що Ёгова постарався о знаряд і показав методу як поступати, то що тоді значить вірність? ¶ 36-38.

Як се свідчення закінчиться і з якими наслідками? Як Ёгова скаже своє признание своїх вірних свідків? ¶ 39.

Вкороті, покажи, що треба конечно свідкувати свідку; яка була місія різних свідків; методи якими протиставили ворог; і як Ёгова признає вірних. ¶ 40,41.

Писання та Ісус

Мабуть нема нігде інтереснішої події записаної, і більше поучаючого змісту, як се, що знаходимо в Новім Завіті, в Євангелії Луки, де описує нам про Ісусові перші одвідини до Назарету, Його родинного місточка, по сім як Він лишив його, щоб охреститися від Йоана. Описав як Ісус опустив се місточко, минуло пару місяців занім повернув назад, а як вернув було се як раз перед святами суботи і в тім то дні увійшов Він у синагогу. Жидівські проповідники побачивши Ісуса з зацікавленням як і очевидно зі своєї гречности дозволили Ісусові промовляти до людей.

Товариші і краєви знаючи Ісуса ще з дитинства, що Він був надзвичайним чоловіком і відрізнявся від них. Вони знали також як Він полишив свій дім і пішов, щоб служити когось Богу і виконувати певне діло до котрого, як вони припустили, що Він самий себе назначив; а спіткавшись з ним в синагодзі вони думали, що Ісус пояснить їм чому Він чинить такі діла і хто Він є. Але був се дивний момент

коли Він перевертаючи книгу, навів слова всім їм добре знані з книги пророка Ісаї: „Дух Господень (спочив) на мені, бо Господь помазав мене на те, щоб принести благу вість убогим, послав мене сшляти сокрушених серцем; висвистити невольникам визвол наволю, а увязненим відчинення темниці! (Ісаї 61:1; Луки 4:18,19, 21) Почувши як Він вирик, що немовби пророк Ісаїя про Нього говорить, фарисеям се дельми не сподобалось.

Ся пригода кидає своє світло на Ісуса і Його працю. Се також висвітчує і провадить нас до розв'язання много річей. В теперішніх часах бачимо Християнство є з організоване в релігії перед котрим стоїть певне питання: Іх науки нині знаходяться немов в кіпчачім кітлі. Християнів накликається, щоб вони самі переконатися чи то, що вони навчені походять від Ісуса Христа чи від звичайних людей.

Між иншими річами конечно довідатись про Ісуса є: (1) що під час Його місії „чоловік Ісус Христос" не був Богом котрий руководи-

вся не помільним запевненням. (2) Він не тільки що був чоловік котрий руководився доброю волею та шукав служити Богу як найліпше, але Він також опирався на свій власний розсудок. Ся пригода відкриває близку і правдиву звязь по між працею Ісуса а св. Писанням дане Богом (Єговою) через своїх слуг і пророків старого завіта. Кождий пильний читач Біблії знає, що євангеліє постійно говорить, що все, що Ісус чинив то сим Він сповняв писання. Ся справа є досить важна, бо если нинішнє модерне розуміння писання є добре, тоді Ісус робив не розумно, що вважав пильно на писання більше чим нинішні примудрі Християни, і котре то писання жиди заховували як святу річ.

Если Ісус сповняв те, що було на перед в пророцтвах записано, то питання заходить: Чи Ісус призначив себе щоби сповняти предсказані пророцтва? і яке властиве відношення в писаннях Старого Завіта до Нього, і Його праці?

Очевидно, що Біблія, як в Старім так і в Новім Завіті, була дана через натхнених людей яко провідник для слуг Божих. Се є доказане в Новому Завіті, де то майже на кожному місци знаходимо відношення до Старого Завіта, і що річи доказані Ісусом є сповненням того що було предсказано в Старім Завіті. Сі предсказання не були лише на те, щоби показати час, але були дані для слуг Божих, щоби вони зрозуміли, що усі предсказання сповнюються. Слово є життя і в таким значінню воно останеться. Пророк Ісаїя говорить: „Засихає трава, вяне цвіткя, слово же Боже пробуває повіки.” (Ісаїя 40:8) Апостол Петро наводить пророцтва Ісаїї, і говорить: Що слово проповідується через євангеліє — і Петра 1:25.

Если Ісус не був Богом, а докладно знав коли, як, і що мав чинити, хто ж тоді був провідником Йому в Його місії? Він відповідає за себе: „Не може Син нічого робити від себе, коли не бачить, що Отець те робить; що бо Той робить, те й Син так само робить.” (Йоана 5:19) Значіння повисших слів не можна розуміти, що немов би Він насліджував діла на землі, які Бог чинив на небі. Другими словами сказати, Ісус пильнував замірів свого Отця, як се було показано в Його ділах і був проваджений Словом Отця, так як Він сам се заявив. Се є досить зрозумілим, що Ісус поступав і говорив, яко слуга і посланник Єгови. Він ніколи не називав себе Богом; але говорив, що Він є близько і в тісній єдності з Богом, чого провадарі Ізраїльські не розуміли і тому мильно пояснювали собі.

Ізраїльські пророки предсказували, що прийде Спаситель, котрий визволить людей від усякого гнету, і котрий дасть їм світло і розумін-

ня; так, що вони не будуть вже більше ходити в непевності, але вони будуть знати Бога і ходити у світлі.

Ісус розпочав свою працю котра виглядала неначе продовженням праці Йоана Хрестителя такими словами: „Покайтесь наближилось бо царство небесне.” (Маттея 4:17) Опісля Він розпочав чинити чудеса, щоби звернути увагу на себе, що Він займає відзначне становище і спеціальну місію. А так знова звернув увагу яко доказ, що Він мав власть поступати бо поперевертав столи мініальників у Жидівській святині. Коли Він очистив дім свого Отця з пустиння, то се не була театральна штука, але се Він учинив яко правдивий Син Отця свого. Сим Він дав до зрозуміння своїм ученикам, що хвалення в формі не є більше приемне Богу, і щоби відвернути мисли своїх учеників від святині і форми хвалення і щоби вони більше не думали що такими формами можна зблизитись до Бога.

Ісус завжди поступав так, щоби показати своїм ученикам що лише через Нього Бог готовий дати їм (1) визволення з гріху у котрім кождий чоловік знаходиться по природі, а (2) правдиве світло і вирозуміння відносно Ізраїля і цілого світа, а особлившу нагороду для всіх тих, що йдуть за ним. Дальше Ісус показав ученикам, що Він не лише прийшов виконати певну місію від Бога і оповісти істє котре, еслиби люди прийняли, спаслибє, але що Бог має особлившу нагороду для тих, що служать Йому. Таке заявлення значить, що кождий йдучи слідами Ісуса Христа стягне на себе терпіння, але хто служить Богу той отримає нагороду. Для ствердження праведности своєї місії Ісус оперався (1) на чудесах (2) на доказі, що те, що чинить, було сповнення свитого писання — пророцтв.

Треба завважити що Ісус уважно вибрав собі уступ зі св. Письма на свої одвідини в Назареті. Коли Він висказав сі ласкаві слова Його слухачі не могли вийти з дивовання. Тоді Він сказав до них: „Сього дня сповнилось се писання у ваших ушах.” Він заявив, що Він є тим Божим посланником про котрого говорилося в пророцтві Ісаї. Він сказав сі слова потіхи і вони отримали благословєства з Його уст. Якїж були наслідки сього? Чи вони були вдячні? Чи вони гордились із їхнього родимця? Протівно; вони стали наповнені неприємністю проти Нього, і старалися вбити Його. Сі уста, що були наповнені радісною новиною, і котрі промовляли слова повні ласки, вони хотіли замкнути!

Ісус вийшов з місточка і можливо що вже ніколи не повертав до нього. Від того часу Ісус вже не ділав ані научав відмінно, але нау-

чав так як в Назареті. Про се ми довідуємось з Його слів, коли Він сказав. „Сьогодні се писання сповнилося у ваших ушах.“ Сим Він звернув увагу, що підчас свого служення Він сповнить се писання. Сей випадок був неначе типом або образом і Назарет стався представителем всіх людей до котрих Ісус прийшов проповідувати. Ось тут насувається питання: Чи Ісус робив сі чуда навмисне, щоби сповнити сі писання, або чи Він робив се тільки тоді як се приходило Йому під руки, і мимоволі писання сповнилися?

Здається, що не може бути сумніву що Ісус виконував свою роботу після обробленого плану. Його життя і діла були так натуральні, що немов би Його робота не була під силою жадного закона. Але в Його одвіданях до Назарету, то мусило признати, що Він навмисне пішов там, щоби сповнити пророцтво Ісаї в присутності своїх краєнів. Безперечно, що Ісусовим провідником було Його повне знання писання, котре ріжними формами і розмаїтими способами передказувало прихід месії. То знання провадило Його не до якогось случайного випадку, але воно освічувало Його ум, через що Він стався отверджений на своїй дорозі.

Сей случай в Назареті показує, що Ісус і Старий Завіт є нероздільними. Если, як се кажуть провідники церковні, старий Завіт не є Слово Боже і не було пророцтвом, тоді і Ісус не сповнив пророцтва, і Він і Його ученики не знали що робили. Але вони вірували, що вони промовляли в ім'я Єгови, як про се Захарія сказав: „Тоді прийшло до мене Слово Господне сил глаголюче: ... (Захарії 7:4). Если писання не є Слово Боже тоді Ісус помилився, коли вірив, що писання говорило про Нього. Він сказав що закон, псалми і пророки всі промовляли про Нього, (Луки 24:44). Тоді також і ті котрі писали Новий Завіт були фальшивими свідками, коли вони звертали увагу людям що пророче писання сповнилося через Ісуса.

Се є дуже займаючим чому Ісус в Назареті навів лише часть слів пророка Ісаї. Чому ж Ісус не висказав усіх слів пророцтва Ісаї, і чому не сказав, що цілий уступ сповниться через Нього? Відповідь на се питання є: Ісус не міг сього сказати, тому що не все пророцтво сповнилося через Нього.

В пророцтві Ісаї є згадано про день гніву, а Ісус не голосив дня гніву проти Ізраїля. Прикінці своєї місії Ісус сказав своїм ученикам про час горя, котре прийде на Ізраїля і на весь світ, але самий Він був більше утішителем, а не проповідником горя, яке мало прийти на світ.

Позаяк слова пророків мусять сповнитися і

тому що Ісус Назорей сповнив лише часть того пророцтва, то з сього виходить, що сповнення мусить ще прийти в будуччині. Для того питаємо: Колиж друга часть пророцтва Ісаї сповниться? Відповідь на се питання є досить проста: Прихід Месії ділиться на дві фазі, але пророцтва не були виповіджене так, щоб показати се. Ісус прийшов і сповнив першу часть роботи Месії. Тепер Він приходить знов у таким самим зміслі, щоб своєю присутністю і силою дати чути про себе ученикам, так як се вони відчували Його присутність в Палестині під Його опікою. Тепер Він приходить яко слуга Єгови і в Його силі. Однак в сім часі Він говорить через свою церкву. Завважте, що не через номинальні церкви, бо вони Його не представляють.

Случай в Назареті був не лише важною точкою в життю Ісуса, але і також для Його учеників. Сею подією вони були утверджені, що писання є Слово Боже і кжде пророцтво сповниться. Сими словами вони є проваджені і тепер в роботі Єгови так як Ісус був проваджений через пророцтво Ісаї.

В теперішнім часі Єгова зєднав собі людей через їх обігування і посвячення і через се, що вони прийняли Його ласку в Христі Ісусі. Сі одні зрозуміли сповнення пророцтва про установлення царства Божого на землі, за для чого пророцтва тепер стають ясні. Вони уважають себе за слуг Єгови і є уповажнені виконувати Його волю. З установленнем царства прийшов також час голосити день гніву Його. Тому сі люди чуються зобовязані проголосити день гніву Його і через се сповнити другу часть пророцтва Ісаї. Вони мусять говорити ясно, так як Ісус говорив в Назареті. Тому що вони чинять волю Божу, за се вони є трактовані так як і Ісус був трактований. Теперішні провадарі церковні є так злобні проти церкви і Його післанців, як і провадарі Синагоги були проти Ісуса.

Підчас коли велика більшість прихильників теперішньої релігійної системи стали по стороні опозиції, то рівночасно є і такі, що відлучилися від релігійної системи, але сі знов думають, що світло правди, котре Бог дає своїм людям, є радше для їх власної користи а не для виконування роботи Єгови. Сі думають, що Божа ціль в розголошуванні про другий прихід Христа є, щоби дати їм розуміння Слова Божого, і щоби вони дальше шукали знання Біблії і пристосувалися до їх духа. Ми можемо сказати сміло їм, що вони далеко розминаються з цілею, задля котрої є дане знання.

Ісус не був викладачом писання ані не застановив Він своїх учеників студіювати Біблію, щоб сим удосконалити їхне знання. Розуміє-

тсья, що кождий ученик бажає знати волю Божу; але ані знання писання ані особисте бажання тогож, не є остаточною ціллю.

Слуга Єгови мусить знати що він покликаний виконувати волю Божу і бути готовим до всякої роботи, до якоїб то його не покликано. На підставі світла Єгови є тепер оголошений факт тим, хто має уха до слухання, що прий-

шов час обявлення Ісусової другої присутності і що Він вже уживає своєї сили. Всі що слухають сього голосу є названі посланцями Єгови. Вони не лише стараються сповнити писання, але дійсно виконують його. Вони промовляють до людей, котрі як і проводирі в синагоді, стають лютими коли чують про правду.

Чудова Свобода Синів Божих

КОЖДЕ розумне сотворіння бажає свободи, і тому боїться потрапити в неволю. Се бажання свободи є частию самого життя всіх земських сотворінь і певністю, що те саме можна ствердити про духові істоти. Се є також частию одного із двох великих законів звірячого життя, а іменню: Само-охоронення себе і продовження свого рода.

У низшій роді звірят то бажання свободи є близько звязане зі страхом. Домашні звірята привикли до певної міри неволі через виконання служби для чоловіка. Кінь і від, хотий мають значно більше сили чим чоловік, то однак вони були підневолені до зауздання і ярма задля їх власного безпеченства і служби для чоловіка. До сеї неволі вони привикли і ся неволя їх не страхає. Однак, коли вони побачуть біля себе щось незвичайного, тоді відчують страх. Але дикі польові звірі зовсім не хотять носити жадної упряжи; вони стають поневолені лише до такої міри і в таких обставинах, які бачимо в зоологічному парку.

Але з ангелом і чоловіком річ мається інакше; бо если один із них бажає дістати щось позаграницю назначену Сотворителем, тоді його бажання не є спонукане конечиністю, але дурним хотінням осягнути щось заказане або відмовлене. Отже, если хтось бажає більше ніж йому дозволено, то в сім вже лежить якесь самолюбне бажання отримати уявлену свободу. Всі такі наражаються на велику пробу і відвчальність. Та тут питання насувається, чому чоловік бажає свободи?

Кождий чоловік і ангел знає, що життя дане йому не є дане для нього самого, і ні чоловік ані ангел не має вживати сили свого життя після його вподоби. Він мусить розуміти і згодитися, що він яко розумне іство, є частию ціли Божої, і що його життя мусить бути піддане під волю Сотворителя і відповісти Його ціли так, як усі інші без життя річи є сотворені для Його ціли.

В сім то власне прийшла велика проба для чоловіка і ангелів. Се трудно уявити собі, що би ангели Божі котрі читили і служили свому

Сотворителю і рівночасно могли відчувати якийсь брак або недостаток; а се тому, що їх окруженне було відповідне до їх організму і роботи. Почин гріху увійшов через бажання заказаної річи. Отже, занім прийшов гріх, то люди тішилися повною свободою і даним життям.

Коли сатана ще був знаний, як Люцифер або Син Порання, і перше нім гріх знайшовся в йому, він, як і многі інші слуги не відчували неволі; ані жадний з тих хто опісля стався послідувателем сатани не міг відчутти браку свободи. Се вже аж по сім, як прийшла спокуса через диявольський вчинок, що декотрі ангели забажали висвободитися з під волі Творця, котру вони вважали за неволю. Адам і Ева також не могли відчувати браку свободи в раю задля легкого приказу Єгови, аж поки сатана, через вужа, не піддав думки що, если вони позбудуться закона Єгови, через нарушення овочу пізнання добар і зла, то аж тоді вони стануть на правду вілними. За для тої то причини Адам і Ева піддалися під сю спокусу.

На підставі сього бачимо двоякий рід свободи. Перший, що Божі сотворіння совершенного організму; серед відповідних обставин тішуться повною свободою життя. Вони знають, що Сотворитель сотворив їх після своєї власної волі, щоби мати спільність в радостях їх життя. Сих радість збільшається з їх знанням, що вони вживають для прославлення свого Творця. Вони все знаходять радість, бо ціль Сотворителя була, щоб Його сотворіння тішилися у виконуванию Його волі.

Серед таких обставин жили Адам і Ева, закіл вони впали в спокусу першого великого грішника, сатани; і весь рід людський був би знаходився в таких обставинах, еслиби чоловік був від початку виконував волю Божу. Серед таких обставин не можна відчувати невдоволення або браку свободи; бо де ж може бути більша свобода від сеї? Птиці в повітрі не відчують неволі, тому що вони не можуть дістатися на сонце; ані звірі не відчують неволі, тому що вони не можуть літати. Если

окруженне є совершенне, тоді мусить відчутися і повну свободу.

Знову другий рід свободи буває серед зовсім інших обставин. Сей рід свободи існує завдяки бажання чогось відмінного від того, що Сотворитель вважав за відповідне дати сотворінню. Біблійна історія о сатані пояснює, як перший раз гріх увійшов в домінію Всевишнього. Сатана, про котрого Езекиїл пише, що без хиб були його поступки того часу, як його сотворено, аж доки не знайшлося в йому беззаконня (Езекиїл 28:15), уважав що Всевишній мусів сотворити його таким красивим, неначе він посідав красоту в собі і для того йому належала слава. Він забажав щось більше по над се, що він мав, і тому відчував повздержність, неволю.

Щоби доконати свою ціль і збудувати свою власну державу, він поставив спокусу перед чоловіком і женою над котрими він був назначений сторожем. Він не лише упевнив Адама, що Бог не сказав йому правди і тому нема чого боятися, але він обіцяв їм, що коли вони підуть за його порадою, то вони дістануть ширше знання чим до тепер вони мали; або іншими словами сказати, вони мали отримати ширше життя, як до тепер вони посідали. Ева впала перед спокусою; Адам також упав, хотів не був зведений так, як Ева.

Гордість в сатані була проводом до першого гріха; по тім наступила амбіція і бажання до самовлади. Без сумніву, що там найперше мусіло наступити паркання проти Божого правління, що ніби свобода була обмежена і поступ стриманий. Ангели, котрі пішли за сатаною, шукали свободи і знайшли, але з великою втратою для себе. Чоловік ще від упадку кричить за свободою і знайшов її, але також заплатив страшну ціну з великою втратою для себе. Отже бажання свободи, щоб чинити свою власну волю, відвело людей від їх Сотворителя. І нині помимо сеї страшної лекції світ дальше бажає поступати своєю власною дорогою, за що він бориться і що приведе його до Армателону.

Питаємо, що ж Павло розумів, „Що й саме твориво визволиться з неволі зотління на волю слави дітей Божих?“ Чи він говорить тут про свободу, що все твориво буде чинити що схоче не вважаючи на ніщо і на нікого? Спевністю, що ні! Ісус учив про любов, котра вимагає взгляднення на ближнього у всіх ділах чоловіка. Свобода синів Божих є вільність служити Богу під такими обставинами, які мали ангели і совершенний чоловік, нім гріх прийшов на світ. Павло показує, що від коли Адам згрішив, то від тоді в природі людський зачав існувати закон гріху і смерти, що притриму-

вало його від піднесення себе з обставин у котрі він попався через гріх. (Римлян 8:2) Від коли той закон увійшов в силу, від того часу не було перерви в грісі, ані жадного способу, щоб висвободитися від нього. В совершеннім чоловіці нема того закона, котрий би тягнув його до гріха. Тому про совершенного Ісуса написано так: „Котрий не зробив гріха, ані не знайдено підступу в устах Його.“ (1 Петр. 2:22) Будучи вільним від гріха він був вільним від смерти. Для того Ісусова смерть була назначена в пляні Божім, через що була дана ціна викупу за чоловіка і жертву за гріхи людські. Отже Ісус посвятив своє життя Богу, щоб Бог зробив з ним після Його власної волі. Ісус умер добровільно, після волі Божої, і тому Бог уживе Його смерть, щоби визволити весь світ від гріха і смерти.

Всі люди були в ярмі того закона. Ніхто з людей не був свободний робити правду, скільки йому подобалося, а противно він мусів чинити зло котре він не хотів чинити. Дальше, законна сила гріха значить, що чоловік був в неволі того закона, котрий виворив в ньому бажання робити неправду; бо закон гріху не дозволяє на поздержання себе. Рівнож се привело до розеднання між Сотворителем а Його дітьми і нанесло боротьбу о існування серед злих обставин; хоча та боротьба принесла деяку користь, як для одних так і для загалу. Ось так людство було прибите в внутрішнім злом і також злими обставинами в світі. Протягом довгого розвитку людської історії люди зазнали в ріжнім степеню зло; дехто менше а дехто більше. Деякі люди були більше умово розвинені, або мали більшу силу волі, або жили серед красивих обставин, такі не терпіли до такої міри, як слабші і менше здібні. Бог дозволив на сі прикрі обставини через царювання сатани, щоби люди зрозуміли своє безумство і не приймали нічної поради але цілковито віддали себе на службу Сотворителя і прийняли Його волю.

Чоловік нині дивиться на людський поступ і теперішні світові обставини і хоча бачить поступ в цивілізації досить повільний, то однак він подивляється людям радше чим винуватим за той поступ, який вони до тепер зробили. Нинішній чоловік знання розуміє, що його предки були у низьким звірячим стані. Він бачить, як малпа чоловік поступово розвивається з звірячого життя і як він дістає зразу тупий моральний умисл і з трудом поступає вперед протягом безчисленних віків аж до нинішнього стану. Він оперто стоїть при своїх поглядах, хоча є багато більше доказів, що люди мали більше здібности в минушнім часі, ніж тепер,

тому, що нинішній чоловік має значно менший умисл чим колишній. Колиж він приглядається страшній трагедії терпіння людського і бачить їх дикість і дурноту, що знищило порядок а принесло хаос і замішання, то тоді він ще потішає себе тим, що люди колись отримують більше сенсу і піднесуться до вищого і красшого степеня устрою і тоді поправлять їхні справи краще. Але такий чоловік мусить відкинути факти, що більша половина із сімнадцять сот мільйонів людей на світі живе в бідності або в цілковитій нужді, і що нема жадного захисту проти ще гірших обставин, котрі прийдуть на світ, не що природа хибне, але що самі люди спричиняють се.

Дослідник Біблії має зовсім відмінний погляд. Він розуміє, що Біблія є Слово Боже, котре вчить, що чоловік упав із свого високого морального стану, котрий йому дав Сотворитель, і тому лише Бог може повернути його назад до втраченого стану. Він бачить, що людство бориться в кайданах гріху, і не може висвободитися з них. Він дивиться на смерть яко на ненатуральну річ в чоловіці, котру можна усунути, еслиби люди примирилися зі своїм Сотворителем.

Апостол Павло каже, що все твориво стогне в неволі, щоби вийти на волю дітей Божих. (Римлян 8:22) Воно терпить і мучиться, бо не знає, як і коли прийде для нього свобода. Однак люди відмовляються стати вільними від кайданів гріха через прийняття вісти о царстві Божім, котре принесе свободу всім людям. Хто знає правду той є вільним чоловіком, бо знання Боже увільнило його від кайданів страху і сумніву. Він знає, що незадовго світ буде визволений і вся несправедливість зникне.

Та свобода, котру чоловік дістав через зломанне закону Божого через що він хотів стати вільним радше чим терпіти легке повздержання, нанесла страшну неволю на всю його родину. Окрім універсального закону гріха і смерті, то ще дотого він мусить попірати політику свого народу. В сій хвилі цілий світ стоїть в порозі вибуху другої світової війни, чого можна сподіватися незадовго, а тоді кожний чоловік і жінка, як і їх майно, буде належати до держави і буде під розпорядженням державним.

Аж до народження Ісуса, то в законі гріху і смерті не було жадного виїмку. Той закон гріху царював у кождім життю і в кождий народжені дитині, що приходила на світ. Не совершенний отець не може дати синові кращого життя чим самий має. Але Ісус, хотая народився з діви Марії, то однак Його Отець не був чоловік. Він був зачатий в Марії силою Божою, і хотая був подібний до грішного чо-

ловіка, то однак був чистий і совершенний. Він був винятний з під усякого права з причини свого уродження і постановлення чинити волю Божу. Перед і по своїм посвяченнем Він вступив у світ чистим для Бога.

Але закон гріху і смерті був правосильний навіть на правдивих послідователях Христа, хотая причину сього мало хто з так званих Християн розуміє. Сі, хотая народжені несовершенними і підлягають під право гріху котре є в їх природі, то однак їх оправдання і прийняття Богом дозволяє їм іти слідами Христа, т.е. дорогою жертви. Від часу їх посвячення і прийняття вони вважаються за мертвих щодо їх попереднього способу життя і є наново народжені до життя в Христі. Вони мають нове життя в Нім. Римлян 6:4; 2 Кор. 5:17.

У восьмій голові до Римлян апостол аргументує про Христа і показує, що хто отримав духа Божого, той отримав силу життя або мотиву до праведности. Сим самим чином вони є визволені з під ярма закону гріха і смерті, щоб їм жити в душі для Бога.

Не треба тут розуміти, що послідователи Христа, будучи виняті з під закона гріха і смерті і перенесені до життя в Христі, не будуть умирати. Але се значить, що в очах Божих вони не вмирають, як грішники, але від часу їх посвячення і прийняття вони є зачислені в очях Божих до живих в Христі, і мають привилей представляти свою „розумну службу“, як і Христос. Їх смерть числиться яко кінець їх жертви, а не яко кінець засудженого життя. По своїм посвяченню вони вже не живуть під законом гріха і смерті; бо вони можуть побідити спокусу і гріх; а в їх пробудженню будуть мати участь у першій воскресінню, що буде знаком Божого благословенства на них.

Коли Христос установить своє царство і Бог прийме ціну викупу за всіх людей, як се. Він до тепер прийняв був жертву за церкву, тоді закон гріху і смерті перестане існувати. Тоді викуп за всіх людей стане правосильним і Христос, яко великий Посередник людства, буде відвічальний за всіх людей. Кожний чоловік, що прийме правління Христа, зачне знову приходити до совершенного життя, яке мав Адам. І так, коли рід людський буде поступати вперед дорогою життя, він знайде всі ті благословенства, про котрі говорив Єгова через своїх пророків, а іменно: щастя, свободу і життя вічне.

Незадовго весь світ знайдеться під правлінням того, котрий умер за людей і всі послухні отримать повну користь з викупу. Отже Бог зробив усі старання, щоби повернути людську родину до своєї любови. Аж тоді сповниться Павлове видиво про життя і свободу. Самий

Сотворитель буде все рінати границі людського бажання, а люди будуть лише то бажати, що добрий Сотворитель вимірить для кожного далекий будучини.

Тексти і Коментарі на Освідчення

1. Мая

„Даремі ж вічному нечайному, невидимому, єдиному премудрому Богу честь і слава на віки вічні.“ 1 Тим. 1:17.

ЄГОВА один що посідає безсмертність, Цар віковичний. Він є від віків до віків Один котрого ніде-ди чоловік бачити не може. Окрім нього нема нішого бога; нема нікого хто би посідав висню славу, і Він нікому не дасть своєї слави, хтоби і стався богом. Ного Слово доказує, що Він замірив дати безсмертність і нетлінність лише тим, що переходять острі проби і до-кажуть свою лояльність і вірність навіть у смерті. Ісус заявив, що Отець обіцяв дати Йому таке жерело життя. Ті самі вельми дорогі і великі, обітниці божественної пригоди є дані всім у Христі, котрі чтять і прославляють Єгову.

8. Мая

„Про милість і правосуддя заспіваю; похвальні пісні заспіваю тобі, Господи.“ — Псалма 101:1.

Сі слова були написані для науки церкви. Всі люди, включаючи і членів церкви, потребують милости з рук великого Судді, Єгови. Задля Його милости і правосуддя Єгова є гідний прославлення. Його діти тепер бачуть Його суд проти зорганізованих противників Його волі і розпорядження. Вони бачуть Його суд і проти тих, що відкинули Його імя не сім як вони вже були просвітнені Його правдою. Вони також законтували Його милості, що Єгова показав до своїх помазанників. Вони бачуть, що Він покаже своє милосердя для невідомих грішників і пригноблених. Знаючи о Його величності і о Його доброті і любові до всіх, тому члени храму співають в честь імя Єгови.

15. Мая

„І співають пісню Мойсея, слуги Божого, і пісню Агния, глаголючи: Великі і чудні діла Твої, Господе Боже Вседержителю; праведні і правдиві дороги Твої, Царю святий.“ — Відкриття 15:3.

Ся пісня не могла бути співана для слави Божої через Його слуг перед 1918 роком. Воскресіння святих настало 1918 роком. „Останов“ тепер знаходяться під ризами справедливості і мають олежі спасення. Хто з них буде вірний аж до кінця, той буде один з побідників останка. Перед їх переміню і перед битвою Армагедону, перше муситься дати свідцтво всім народам землі. Шчасливий чоловік котрий має участь в тій роботі. Нехай кожний, що любить Господа, вісунуть все пинше від себе на бік, а самий йде до боротьби і радісно співає ту блаженну пісню, о котру Бог постарався і котра є тепер вияснена і співана лише через тих, що є викуплені і приведені до Його храму. — Відкриття 14:3.

22. Мая

„Співайте славу імені Його, зєсличіть хвалу Його.“ — Псалма 66:2.

ПРИЙШОВ час, щоби Боже імя було прославлене по над усі інші імена. Помазанники єдині представлені Богу на землі, і вони єдині що мають ту велику честь і привилей представляти Його. Повисший текст є то накли до членів храму Його. В теперішнім часі є не можливе співати в честь імя Господнього, хіба що ми скористасмо з нагоди для служення Йому, тому що о сей спосіб Бог постарався дати свідцтво для імя Його. Серед великої овежиці єя масенна громада помазанників радісно захопчує один другого і виграс медляцію в честь імені Єгови.

29. Мая

„Вознесіть Господа, Бога нашого, і поклоніться у підніжжя ніг Його! Він бо сьятий!“ — Псалма 99:5.

НІМА нішого Бога окрім одного правдивого, всемогущого і всевишнього Бога Єгови. Тепер кожде сотворіння має свого бога, але лише кілька єдинців на землі знає правдивого Бога і сі Його шанують. Один Бог, що є тіний нечитання є Єгова і Його возлюблений Син, Ісус Христос. Вельке више поклонення єя є дивильске. Уське розумне сотворіння повинно хвалити Єгову. Прийде час коли все буде радісно прославляти і величати Його імя, бо ніхто пиний не буде тінитися вічним життям. Ісус зробив натиск на факт, що Єгова у своїй часі, установить своє справедливе правительство між людьми і знищить правління сатани і всіх інших фальшивих богів. А тепер Господь (Єгова) царєє, і нехай останок величає і поклониться Йому.

5. Червня

„Хто побідить ... напишу імя Бога моего, і імя города Бога моего, нового Єрусалиму.“ — Відкриття 3:12.

Ся обітниця служить неначе знак що члени храму належать до Єгови і представляють Його і є членами Його організації. Се значить, що вони мають віру в Єгову і також мають деміра Єгови, і є не похитними членами Його організації і свідкують про Його імя. Се також значить, що вони несють на собі імя Ісусового Бога і мають Його поміч. Сі єлі розуміють не лише Його заміри але і також значіння Його імя Єгови. А що Ісус на чолі їх нанише імя города Божого, що є новий Єрусалим, то се показує, що вони є членами Його царства або правительства. На них прославлений Ісус нанише своє нове імя, а се зробить їх членами царського священства, котрого Він є світлю Головою.